

“ज्ञान, विज्ञान आणि तंत्रज्ञानातून विश्वकल्याण”
वैभव शिक्षण संस्थेचे,
कॉलेज ऑफ एज्युकेशन, विटा .
ता. खानापूर जि.सांगली ४१५३११

दिग्विजय (२०२५-२६)

– संपादक मंडळ –

अध्यक्ष
प्र.प्राचार्या, डॉ. वरघट एम.डी.

मुख्य संपादक
प्रा.जाधव एस.एस.

विभागीय संपादक

मराठी विभाग
प्रा.मोहिते एन.व्ही .

हिंदी विभाग
डॉ. वरघट एम.डी.

इंग्रजी विभाग
प्रा.जाधव एस.एस.

ABOUT US:

Vaibhav Education Society is one of the most prestigious private Educational societies in the Sangli District. Our Vaibhav Education Society was established in 1999 with an aim to impart Education to the children of the drought affected area. It was the first to start new English School in Khanapur Taluka, in Sangli District. It started with a small class of fifty students and then slowly flourished with English Medium School, Marathi Medium School, College of Education, and Junior College of Science and arts. Now around seven hundred students are studying under one roof of Vaibhav Education Society. The President of our Vaibhav Education Society, Shri. Nandkumar Baburao Patil is devoted social worker and a man of vision. He dreamed to bring social reform through Education.

A small seed slowly flourished in a big tree with a full-fledged English Medium School from Nursery to 5 th Std. A Marathi Medium School from Nursery to X Std a Junior College of Science arts. A B.Ed. College Since its inception in 2008 the institution has majestically scaled the ladder of success. Since the first batch of our (B. ED.) Standard we have got a record that every year our student has stood first in the centre each year.

Various schemes and plans are executed by the institution for spread of education, uplift of society and inculcation of values.

Vita, a city known all over India for the gold and silver refineries, yet, remained a village for many a years in regards with modern developments, especially, Education professional college in Vita.

Not only that the institution started the school & the college, but it also created awareness about quality of Education and standard of Education, in the society.

COLLEGE OF EDUCATION (B.Ed.), VITA, (SANGLI)

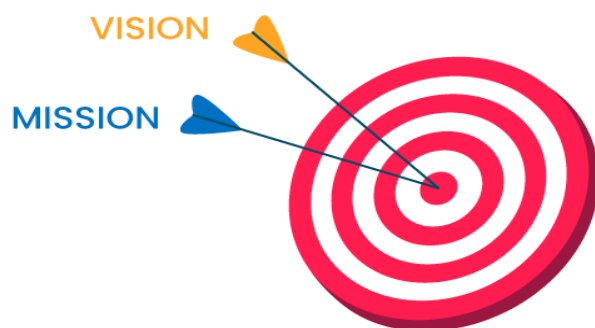
“No educational institution can flourish without excellent and dedicated teachers.” Under the flagship of the parent institution, Vaibhav Education Society’s College of Education, has since its establishment JUN 2008, fulfilled this need by imparting quality teacher education over the past 6 years and training teachers par excellence.

It is one of the premier and reputed institutions in the field of teacher training in the Shivaji University. High ideal of purity of character, self sacrifice and devotion to service has been the guiding force of this institution.

With the motivation and support of Vaibhav Education Society, College of Education, has offering, B. Ed. and DSM courses.

The institution is actively engaged in the pursuit of teaching, research and extension activities

OUR VISION & MISSION:

As a premier institution of the Sanstha, the college wishes to implement the plans and visions of the parent society by empowering the students especially from the downtrodden and lower strata of the society. The college aims at promoting excellence in teaching, learning, student's progression activities, research and extension programmes in such a way that it can serve regional and national needs in a better manner. In order to serve this purpose, the college proposes to consolidate innovative teaching-learning methodology, effectiveness of teachers through constant revision, updating of the library and infrastructure facilities. The college plans to collaborate with industries, financial institutions and social organizations like Non- Governmental Organizations to facilitate its efforts. It also provide gymkhana/ recreation facilities to develop curricular and extracurricular activities.

College Development Committee (CDC)

Sr.No	Name	Position
1.	Hon. Mr. Nandkumar Baburao Patil.	Chairman
2.	Hon. Mr. Ajinkya Nandkumar Patil.	Member
3.	Hon. Mr. Vinay Malhari Bhandare.	Social Worker
4.	Prof. Dr. Sambhaji Maruti Bhosale	Educationalist
5.	Prof. Jadhav Snehal Sanjay	Teacher Representative
6.	Prof. Suryawanshi Vidya Shivaji.	Teacher Representative
7.	Prof. Mohite Nayana Vasant.	Teacher Representative
8.	Prof. Waydande Dinesh Lahu.	Teacher Representative
9.	Hon. Mr. Sumit Sitaram Gaikwad.	Businessman
10.	Prof. Mrs. Vibhute Rajeshri Gourihar.	Co-ordinater IQAC
11.	Mr. Shital Sadanand Kore.	Non-Teacher Representative
12.	Mr. Aniket Waghmode.	Student Representative
13.	Ku. Anita Balaso Hukire.	Student Representative
14.	Dr. Uttam Laxman Thorat.	Research Scientist
15.	^{1/c} Prin. Dr. Manda Deorao Warghat	Principal

Our Facilities:

The College provide many facilities for the student studying in the institutions. Utmost care is taken to provide state of art facilities to students. On first Floor we have one staff room, two classrooms, Two common rooms. On second Floor we have computer lab, One E.T. lab, Science lab, Psychology lab, Music & Physical Room, Ladies Room.

MAIN BUILDING

CLASSROOM

MUSIC ROOM

COMPUTER LAB

STUDY ROOM

ICT ROOM

LIBRARY

Mr. Nandkumar Baburao Patil,
Chairman, Vaibhav Shikshan Sanstha, Vita.

In the wake of globalization, a paradigm shift has taken place as far as education is concerned. The contemporary info-tech world has opened new vistas of knowledge. It also involves adopting new perspectives, skills, strategies and structure for the educational Endeavour. Vaibhav Shikshan Sanstha Vita has been trying to address itself to these issues. We have decided to examine the extent to which the new technology could focus on diversity, creativity, educational opportunities and social equality. I am sure we would succeed.

VC Principal (Dr.), Warghat M.D.

Welcome to the Vaibhav Shikshan Sanstha Vita's College of Education (B.Ed). Over the years the college has given a wonderful opportunity to acquire a B.Ed degree here in Vita. I am the proud Principal of this wonderful college that has a supportive and collegial community which aims to nurture the education, personal, social and cultural growth of its members. Set in an attractive, semi rural environment, the college has some superb facilities. We also have a caring, friendly community and offer a Variety of curricular and co-curricular experiences that contribute to the well-rounded development of young people.

EDITORIAL:

Welcome to the latest edition of Digvijay—a space where thought leadership meets creativity, and where every page invites you to explore new perspectives. Our mission has always been to bring forward voices, ideas, and stories that matter, blending the old with the new, the traditional with the contemporary.

In this issue, we delve into the heart of progress, examining how culture, technology, and society are shaping the world around us. Our featured articles challenge conventions, inspire dialogue, and provide insights into the issues that define our times.

At Digvijay, we believe in the power of informed thought and the courage to ask the difficult questions. Our aim is to continue providing you with content that sparks curiosity, empowers your choices, and reflects the ever-evolving nature of the world we live in.

Thank you for being a part of our journey, and we hope you enjoy this issue as much as we've enjoyed curating it.

Enjoy Reading.....

CONTENT:

About Us

Vision and Mission

College Development Committee

Our Facility

Message From the President

Message From the Principal's Desk

Editorial

Know Your Faculty

Council Members – S.Y. B.Ed. and F.Y. B.Ed.

Creative Writing - Students – S.Y. & F.Y. B.Ed.

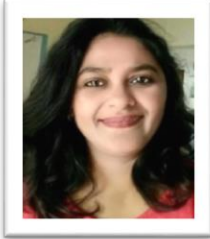
Annual Report

Glimpses of 2025-2026 (photos)

2025-26 Batch of S.Y. B.Ed.

TEACHING FACULTY:

Dr. Warghat Manda Deorao – i/c. Principal
M.A.(Hin.)M.A.(Psy.)M.Ed.M.Phil. Ph.D.,M.Lib.SET

Mrs. Jadhav Snehal Sanjay – Assistant Professor
M.A.(Eng.)M.Ed.,M.SW.,SET (Education Eng.Msw)

Mrs. Vibhute Rajeshri Gourihar – Assistant Professor
M.Sc.,M.Ed.SET(Education)

Mrs. Mohite Nayana Vasant – Assistant Professor
M.Sc.,M.A.(Education)

NON TEACHING FACULTY

Miss. Mangeri Kavita Basappa. Librarian

Mr. Kore Shital Sadanand. Head Clerk

Mr. Mahadik Aniket Shashikant.

Mrs. Shweta Shivraj Salunkhe.

COUNCIL MEMBERS - S.Y.B.Ed

Class Representative

Hukire Anita Balasaheb

Technical Team

Kumbhar Rajashri Arun

Magazine Team

Teli Rutuja Sampat

Cleanliness Team

Vasav Snehal shrikant

Discipline Secretary

Gurav Swati Ganesh

Co-curricular Activities Team

Patel Heena Vahid

COUNCIL MEMBERS - F.Y.B.Ed

Class Representative

Padalkar Suraj Sanjay

Technical Team

Mulla Fiza Najeer

Magazine Team

Pawar Prajkta Shahaji

Cleanliness Team

Avishkar Suhas Doiphode

Discipline Secretary

Omkar Nandkumar Gulik

Co-curricular Activities Team

Maske Shivani Sukhadev

मराठी विभाग

माझे अस्तित्व

अभिमान मला माझ्या स्त्रीत्वाचा
आदर राखीन मी त्याचा
मीच जीजाऊ, मीच लक्ष्मी
मीच असे कल्पना
याचे ठेव भान मना
नको कुचेष्टा; कधी कुणाची
नकोच तो हेवादावा
वसा तो आपल्या आईचा ठेवा
हिमपर्वताची उंची
येऊ देत जगण्यात माझ्या
आभाळाची विस्तीर्णता
मनात साहू दे, या
सोशिकता परी
भूमातेची,
असू दे सदा या अंतरी
हेच मागणे
माझेच मला.

Shaheen Ramjan Tamboli.

गावाकडील संस्कृती

माणसाला समृद्ध जीवन जगण्यासाठी महत्त्वाच्या अशा मूलभूत गरजांची पूर्तता होणे आवश्यक असते. स्वच्छ पाणी, ताजे व पौष्टिक अन्न, लख्ख सूर्यप्रकाश, थंड व उबदार हवामान ! हे तर आहेच शिवाय जोडीला आजूबाजूला असणाऱ्या डोंगरदऱ्या व त्यातून फिरणारे मोर व हरिण. निसर्गाने नटलेले असे गाव व त्यामध्ये छोटेसे टूमदार घर असावे असे कोणालाही वाटेल अगदी स्वप्नात असते तसे ! हे स्वप्न प्रत्यक्षात साकारले आहे सांगली जिल्ह्यामधील आटपाडी तालुक्यातील विभूतवाडी गावात ! विभूतवाडी हे माझे गाव. 'माझे' या शब्दावरूनच माझ्या गावाबद्दलची आपुलकी आपोआपच येते.

गाव म्हटले की त्यात स्वयंपूर्णता आली. जगण्यासाठी आवश्यक असलेल्या अन्न, वस्त्र, पाणी व निवारा या गोष्टींची गावातल्या वेशीच्या आतच पूर्णता होत असेल तर त्या गावाला 'स्वयंपूर्ण गाव' असे म्हणतात. माझे गाव सुद्धा या

संकल्पनेतीलच आहे. 'विभूती' म्हणजे महान..! एकेकाळी गावामध्ये अनेक महान लोकांचा वावर होता, त्यामुळेच कदाचित या गावाला "विभूतींची वाडी" म्हणून विभूतवाडी असे नाव मिळाले. ही परंपरा आज ही कायम आहे.

गाव कसले वाडीच म्हणाना ! वाडी म्हणजे वस्ती पेक्षा मोठा व गावापेक्षा लहान भाग. यावरूनच लक्षात येते की माझे गाव खूप मोठे नाही आणि खूप छोटेही नाही. आजूबाजूला असणाऱ्या डोंगरांच्या रांगा, त्यातून घोंगावणारा वारा व या डोंगर रांगांवरती सतत फिरत राहणाऱ्या पवन चकक्या ! डोंगरावर

असलेली हिरवळ, त्यातून वाहणारी थंड वाऱ्याची झुळूक, डोंगर दऱ्यातून फिरणारी मोरांची रांग मन मोहून घेते. घरावरून उड्या मारणारे माकडे व त्यांची पिल्ले तर अगदी घरातील सदस्य असल्यासारखे भासतात. काही

माकडे तर मराठी शाळेच्या आवारात सुद्धा येऊन बसतात.

अशा प्रकारची हवामानाची स्थिती लाभल्यामुळे गावातील बरेचसे लोक हे पशुपालनाचा व्यवसाय करतात. शेळ्या, मेंढया, गाई, म्हशी असे पाळीव प्राणी पाळले जातात व त्यावरच येथील लोक गुजराण करत असतात.

शेळ्या, मेंढया आणि बैलावर तर जिवापाड प्रेम ! मेंढी म्हणजे ज्योतीबा,
 खंडोबाची देण आणि बैल म्हणजे कायमचा सखा सोबती ! गाईच्या
 कालवडचा तर पोटच्या पोराप्रमाणे सांभाळ केला जातो, म्हणूनच तर
 'महाराष्ट्रीयन बेंदूर' हा सण गावात मोठ्या उत्साहात साजरा केला जातोया
 दिवशी बैलांना सजवून गावात फेरी काढतात,
 गोड धोड खावू घालतात आणि मारुतीच्या मंदीरा
 समोर गजी खेळतात. यामध्ये एक 'ढोल्या' व
 'मोहन्या' असतो त्यांच्या भोवती इतर लोक फेर
 धरून नृत्य करतात. सुंबारान मांडल" हे लोकगीततर
 लहान मुले ही सहज म्हणतात. गावात अजूनही
 पारंपारिक पद्धतीनेच सण उत्सव, लग्न समारंभ
 साजरे होतात. यातील एक महत्त्वाचा उत्सव म्हणजे
 बिरोबाची यात्रा ! या यात्रेत खूप दूरवरून लोक
 येतात. कामधंद्यासाठी बाहेर गेलेले लोक जणू
 वर्षभरासाठीचा उत्साह मिळवण्यासाठी गावात येतात. जुन्या आठवणींना
 उजाळा देतात. म्हाताऱ्या आई वडिलांचे डोळे खूप दिवसांनी त्यांच्या मुलांना
 पाहून पानावतात. भावनांचा कल्लोळ उरात वाहतो. तरीही यात्रेचा उत्साह
 असतो . देवाच्या नैवेद्यासाठी विशेष सोय असते. मेंढयाचे रिंगण आणि
 बैलगाडा शर्यतीची धूम मोठी असते. उत्साहात गाव अगदी गजबजून
 जाते.गावात कुणाचे लग्न असले तर आदल्या रात्रीचा गावदेव खूप
 बघण्यासारखा ! हलगी, डफ, ढोलकी, पिपाणी
 यांसारख्या पारंपारिक वाद्यांची सर तर "डी जे" ला ही येत
 नाही. गावाचे महत्त्वाचे आकर्षण म्हणजे या गावातील
 साजरे होणारे सार्वजनिक उत्सव. "एक गाव एक गणपती"
 ही संकल्पना गावात राबवली जाते. गावात सर्व गावकरी,
 लहान, थोर मिळून एकच गणपती बसवतात आणि

गणेशोत्सव खूप आनंदात उत्साहात पार पडतात. नवरात्रीतील गरब्याच्या तालावर गोरगरीब, लहान थोर रिंगण धरतात. अशा प्रकारे काही वर्षांपूर्वी गावाचे स्वरूप खूप चैतन्यमय होते ! अगदी जन्मापासून मृत्यूपर्यंत इथेच राहावे असे वाटत असे.

मात्र मधल्या काही काळात परिस्थिति काहीशी बदलली. 'हवामान बदला'चा परिणाम म्हणून गावात पाऊस कमी पडू लागला, तलाव आटू लागले, तळी कोरडी झाली, ओढा आटला. जनावरांना चारा उरला नाही, शेती ओस पडली, गावातील लोकांना गावात रोजगार मिळेनासा झाला. म्हणून हळूहळू गावातील तरुण पुणे, मुंबई कडे रोजगाराच्या शोधात जाऊ लागले आहेत. गावातील तरुणांची संख्या कमी झाली. केवळ काही वृद्ध आणि लहान मुले गावात शिल्लक राहिले आहेत त्यामुळे आता गाव काहीसे भकास वाटत आहे. गावातील बैल व त्याचा मालक एकमेकांकडे हताश नजरेने पाहत कदाचित विचार करत असतील की, हे कसे झाले असावे ? पूर्वीचे सुगीचे दिवस कुठे गेले ? कधी पहिल्यासारखे सोन्याचे दिवस येणार ? पुन्हा कधी त्याच उत्साहाने बेंदूर साजरा होणार? पुन्हा बिरोबाच्या यात्रेतील चैतन्य कधी फुलणार?

कदाचित अशी परिस्थिति आमच्या सारख्या अनेक गावांची असेल. या परिस्थितीवर गावातील सरपंच, तज्ञ लोक, सरकार उपाय शोधण्याचा प्रयत्न करत आहेत. सरकार ग्रामपंचायतीच्या माध्यमातून विविध योजना राबवण्यासाठी प्रयत्नशील आहे. गावातील डोंगरांच्या कुशीत आता तलाव खोदले गेले आहेत, त्यावर बंधारे बांधले जात आहेत. त्यामुळे डोंगरांच्या कुशीतील तलावात पाणी साचते त्यातून जनावरांना काही प्रमाणात पाणी उपलब्ध झालेले आहे, काही पाण्याने शेतीही करता येत आहे. त्यामुळे हळूहळू आता गावातील जमिनी पुन्हा हिरव्या दिसू लागल्या आहेत. टेंभू व कोयना धरणाचे पाणी सुद्धा गावात आणण्यासाठी प्रयत्न चालू आहेत. त्यामुळे गावातील तरुण पुन्हा गावाकडील परतीच्या वाटेचा विचार करू

लागले आहेत. असे वाटते की पुन्हा पाहिल्यासारखे होईल. गावच्या मंदिरातील देवासमोरील गजी, गाव देवातील हलगी, हनुमान जयंती चा उत्सव व बिरोबाची यात्रा पुन्हा त्याच उत्साहाने सुरू होईल आणि गावातील चैतन्य पुन्हा परत येईल.!

Gunjan Sonavane.

मनोगत – शेतकऱ्याची

आदर्श राजा शिवछत्रपतींनी सांगितल होत की शेतकऱ्यांच्या भाजीच्या देठालाही हात लावू नका नायतर तुमचे हात कलम केले जातील" या शिवछत्रपतींपासून विषयाची सुरवात करायची ? की ज्यावेळी महाराष्ट्रातल्या शेतकऱ्यांचा मुंबई वरती मोर्चा निघतो तेव्हा ९५% मोर्चेकरी हे शेतकरीच नाहीत अस म्हणणाऱ्या माजी मुख्यमंत्री महोदयांपासून सुरवात करायची? कळतचं नाय विषयाची सुरवात करायची कुठून?

कारण मध्यंतरी लातुरमधल्या शितल नावाच्या शेतकऱ्याच्या एक मुलीने विष पिवुन आत्महत्या केली आणि स्वतःच्या पोरीची प्रेतयात्रा स्वतःच्या खांद्यावरून वाहून न्यावी लागणारा कमनशीबी बाप जीवाच्या आकांतान ओरडत होता आणि सांगत होता की जोपर्यंत मुख्यमंत्री महोदय येणार नाहीत तो पर्यंत तीरडी हलू देणार नाही. मुख्यमंत्री महोदय येतात आणि १ लाख रुपये धनादेश जाहीर करतात त्यावेळी तो बाप म्हणतो की जगाचं पोट भरणाऱ्या शेतकऱ्यांची पोर जेव्हा उपाशी राहिल्यामुळे आत्महत्या करतात तेव्हा त्यांची किंमत तुम्ही एक एक लाख लावता आणि मग एक कवी फार सुंदर सांगतो

**मातीत जगणं, मातीत मरणं,
अपुल्या हातानं रचिल सरणं.**

एकिकडं शेतकऱ्यांना "कापूस पिकवा" म्हणून हाक द्यायची अन व्यापार बंदी करायची दुसरीकडं शेतकऱ्यांना 'सोयाबीन पिकवा' म्हणून हाक द्यायची अन् निर्यात बंदी करायची हीच सरकारची धोरणं आज शेतकरी आत्महत्येची कारण वाटायला लागतात आणि म्हणूनच आज मराठवाड्याच्या प्रवास मरणवाड्यांकडे आणि मरणवाड्याचा प्रवास मसणवाटयाकडं होताना दिसतोय ही शेतकऱ्याची व्यथा आहे.

महात्मा गांधी जेव्हा खेड्या कडे चला म्हणाले तेव्हा कृषी अर्थव्यवस्थेच्या केंद्रस्थानी असलेला शेतकरी 1990 च्या दशकात आलेल्या जागतिकीकरणामुळे भांडवलशाही अर्थव्यवस्था आली व हा केंद्रस्थानी असलेला शेतकरी आज पूर्णपणे बाहेर फेकला गेला आहे.

एक कवी एका ठिकाणी सांगतात की, "अहो चित्रपटात बदलावेत तसे बदलत चाललेत इथल्या शेतकऱ्यांच्या आयुष्याचे scene, आणि स्वतःच्या घरात मरणारांकडे लक्ष न देता जगभर दुसऱ्यांच्या दुःखाचे दुखवटे साजरे करत हिंडल्यावर कसे येणार अच्छे दिन.

कळलंच नाही आम्हाला कुठून आली गळ्यामध्ये अच्छे दिन ची डिजीटल घंटी,

काल जनावरांची छावणी केली, उद्या शेतकऱ्यांची होणार नाही याची काय गॅरंटी" ..

नुकतीच सरकारन कर्ज माफी जाहीर केली पण वास्तव असं आहे की ही कर्जमाफी "हातावरती पोट" असलेल्या शेतकऱ्यांपर्यंत न पोहोचता पोटावरती हात असलेल्या शेतकऱ्यांपर्यंत पोहचु लागतेय. पण मला वाटतं नेहमी सरकारला दोष देत बसण्यापेक्षा शेतकऱ्यांनी आपली ही व्यथा एक आदर्श कथा बनवण्यासाठी शासनावर अवलंबून न राहता अण्णा हजारू पोपटराव पवार यांनी लोकसहभागानून त्यांच्या गावाच्या केलेल्या विकासाचा आदर्श घेण्याची गरज आहे फक्त शेतीवरती अवलंबून न राहता पशुपालन, लघुउद्योगांच्या माध्यमातून सक्षम बनण्याची गरज आहे शासनाच्या भोपळ्यासारख्या दिसणाऱ्या योजना आणि त्या योजना राबविल्यानंतर पाहायला भेटणारा' कुपोषित बालकांसारखा विकास

बघितला की मग रॅमन मॅगेसेसे पुरस्कार विजेत्या नीलिमा मिश्रांची आठवण येते कारण त्यांच्या गावांमध्ये आज बाभळीच्या झाडाखाली बसून विणलेली गोधडी आज अमेरिकेच्या मॉलमध्ये विकायला जाते. आणि त्यांच्या गावामध्ये त्यांनी 500 पेक्षा जास्त बचतगट स्थापन करून आज शेतकरी महिलांना आधिकृत्या सक्षम बनवलं आहे. त्यामुळे शेतकऱ्यांनी खचून न जाता आणि शासनाच्या धोरणावर अवलंबून न राहता लोकसहभागातून आपापल्या गावाचं परिवर्तन केलं तर नक्कीच भारतीय शेतकऱ्यांची व्यथा ही जगासाठी यशस्वी कथा झाल्याशिवाय राहणार नाही. शेवटी, कवी सुरेश भटांच्या शब्दामध्ये थोडासा बदल करून एवढंच म्हणेन

**इतकेच मला जातांना सरणावर कळले होते
मरणाने केली सुटका आणि शेतीने छळले होते**

असं म्हणण्याची वेळ इथल्या शेतकऱ्यांवर येणार नाही एवढाच माफक आशीर्वाद.

Prajka Pawar.

मस्त जगा.... तुलना करू

शालेय जीवनामध्ये मुलांना वेगवेगळ्या परीक्षांना सामोरे जावे लागत असते. मुलांना आपण इच्छा नसताना परीक्षांना बसवत असते. यामध्ये काही वेळी मुलांमध्ये परिक्षेत मार्क कमी पडतात त्यामुळे पालक इतर त्यांच्या मित्रांबरोबर तुलना करतात त्यामुळे मुलांमध्ये न्यूनगंड निर्माण होतो.

आज माझ्याकडे काय नाहीय, काय आहे किंवा ते माझ्यामध्ये निर्माण होईल का? असे काही प्रश्न निर्माण होऊ शकतात. त्यामुळे असे न करताना मुलांना अभ्यासासाठी प्रोत्साहित करा त्यांच्यात प्रगती निर्माण करा.

स्पर्धा परीक्षा करणारे विद्यार्थी किंवा तरुणवर्ग आज माझ्याकडे काय नाहीये, काय आहे याचा विचार करत बसतात, यावर मी तुम्हाला एका महिलेचे उदाहरण सांगते.

ती सांगते आज माझ्याकडे काय नाहीये? गाडी आहे, बंगला पती क्लास वन अधिकारी आहे. मात्र आजकाल कोणाचा कोणता दिवस शेवटचा असेल हे सांगता येत नाही त्यामुळे मैत्रिणींनी मस्त जगा .... छोट्या छोट्या गोष्टींमध्ये आनंदी रहा. तुलना करू नका. या महिलेने मृत्यूपूर्वी लिहिलेली ही भावनिक लेख आहे. 28 वर्षीय प्रतीक्षा समाधान पाटील हिचा 27 फेब्रुवारी मध्ये कर्करोगाने अंत झाला.

कोणतीही गोष्ट करत असताना आपल्याला चढ-उताराला सामोरे जावे लागत असत. कोणाला यश लवकर मिळते तर कोणाला उशिरा पण प्रयत्न केले की यश नक्कीच मिळते. इतरांबरोबर तुलना करून आपल्या मनाचे खच्चीकरण होऊन आपण आपले ध्येय बाजूला

ठेवतो. आपले जगण ही खडतर होवून जाते म्हणून मस्त जगूण आपल आयुष्य आनंदी बनवूया !

Rutuja Teli.

वास्तव

विद्यालयाच्या जागेपायी
कुणीच इथं भांडलं नाही
अन्..देवालयाच्या जागेसाठी
रक्त इथं कमी पडलं नाही..

माझाच देव मोठा म्हणण्यात
रक्ताच्या नद्या वाहील्या
ज्ञानगंगा कोरडी पडत
ओसाड शाळा झाल्या...

शाळा अजुनही तशीच
पडक्या,तुटक्या भिंतीची
गरीब माझ्या देशामधी
उभी मंदिरं सोन्याची...

शाळे मधली दानपेटी
भरलेली कधी पाहिली नाही
अन् मंदिराची दानपेटी
रिकामी कधी राहिली नाही...

शाळेतला पालक मेळावा
पालकांवाचून राहून गेला
देवालयात चेंगराचेंगरीत
माणुस मात्र तुडवून मेला...

विद्येचं ज्ञान देऊन
गुरूजी गरीबच राहिला
अन् अंधश्रधेच दान घेऊन

पुजारी धनवान झाला...
खरंतर धर्म नावाचं पुस्तक
शाळेत कधीच उघडत नाही
अन् धर्माच्या नावाशिवाय
देशात पानही हालल नाही...

आई

कोणत्या शब्दात सांगू आई
तू माझ्यासाठी काय आहेस...?

भूकेल्या जिवाचा मायेचा घास तू
वेदनेनंतरची माझी पहिली हाक तू
अन् माझा प्रगाढ विश्वास तू
हृदयाचा स्पंदनातील माझा
प्रत्येक श्वास तू...!

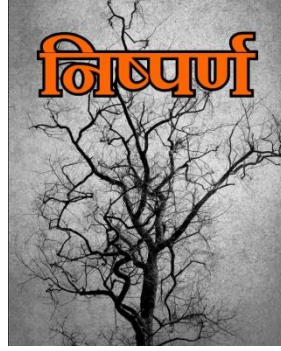
जीवनातील माझ्या सुखाची बाग तू
अधीमधी रागात सुर्याची आग तू
अंधारालाही दूर करणारा प्रकाश तू
माझी मायेची धरती अन
छायेचं आकाश तू...!

मायेच्या पावसाचा ओलावा तू
जीवनी सुखाचा गारवा तू

आई,दुधरूपी अमृताचा गोडवा तू
अन शेवटच्या
क्षणापर्यंतचा कुशीतील विसावा तू.....!!

Fiza Mulla.

निष्पर्ण झाडांनो....

निष्पर्ण झाडांनो.....
सूचते का तुम्हाला एखादी कविता
पानगळ झाल्यावर ?
किंवा कधी झोंबरा वारा
अंगाला बिलगल्यावर?
निष्पर्ण झाडांनो....

आलचं आभाव भरून तर
नाचता का तुम्ही आतल्या आत?
नाहीच पाऊस पडला तर,
उदासी भरून येते का तुमच्या मनात?
निष्पर्ण झाडांनो....

येते का आठवण पाखरांची
ते आपलं घरट सोडून गेल्यावर?
वाटते का खंत कधी
उन्हातल्या वाटसरू तुम्हांपाशी थांबल्यावर
निष्पर्ण झाडांनो....

कुणापाशी मांडता का तुम्ही

व्यथा तुमच्या अंतरालील खोल ?
उद्ध्वस्त माळरानी सुद्धा
लाभते का तुम्हाला जगव्यापुरती ओल ?

Fiza Mulla.

मी एक स्त्री...

मी एक स्त्री आहे – सृजनशील, सहनशील आणि आत्मविश्वासाने भारलेली. माझ्या अस्तित्वात एक ताकद आहे, जी संकटांवर मात करून नव्या वाटा शोधते.

लहानपणी मी खेळताना धावत सुटले की, मला सांगितले जायचे – "मुलींनी असे धावायचे नसते!" पण मी थांबले नाही. शिक्षण घेताना आव्हाने आली, समाजाच्या परंपरागत चौकटींनी मला अडवायचा प्रयत्न केला, पण मी स्वतःला सिद्ध केले.

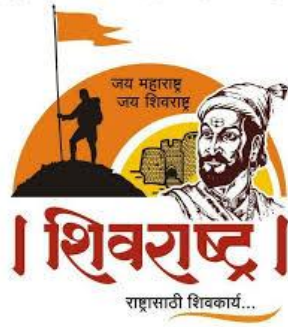
घर असो, कार्यालय असो किंवा समाजातील कोणतेही क्षेत्र – मी माझ्या बुद्धीने, मेहनतीने आणि कष्टाने स्वतःची ओळख निर्माण केली. कधी मुलगी, कधी पत्नी, कधी आई तर कधी एक जबाबदार नागरिक म्हणून माझी भूमिका बदलत गेली. पण मी स्वतःला विसरले नाही.

माझे अस्तित्व कुठल्याही चौकटीत मावत नाही, कारण मी स्वाभिमानी आहे. मी माझे निर्णय स्वतः घेते, माझ्या स्वप्नांना आकार देते आणि स्वतःच्या क्षमतांवर विश्वास ठेवते. मी फक्त सहन करणारी नाही, तर परिवर्तन घडवणारी आहे.

माझ्यात ममता आहे, पण त्याचसोबत आत्मसन्मानही. मी प्रेम देते, पण अन्याय सहन करत नाही. मी जबाबदारी पार पाडते, पण त्याच वेळी माझ्या स्वतःच्या ओळखीला विसरत नाही.

मी एक स्त्री आहे, जी कधी मृदू असते, कधी कणखर; कधी संयमी असते, तर कधी आक्रमक. कारण माझ्या आत एका नव्या युगाची सुरुवात करण्याची ताकद आहे!
– एक स्त्री, जी स्वतःचा सन्मान ओळखते आणि जगाला नव्या दृष्टिकोनातून पाहायला शिकवते!

जय शिवराष्ट्र

सह्याद्रीच्या कडेकपाऱ्यांत वाढलेला पुत्र आहे.
मी मराठी परमेश्वराचा आभारी आहे
मी मनापासून बोलतो मराठी
भारत देशानी जरी उलटली असली स्वातंत्र्याची
'साठी' त्यासाठी सुद्धा रत्नबंबाळ झाली होती महाराष्ट्राची माती
शिवछत्रपती आमचे दैवत आमची मावळसेना मनाने मोठी
माय मराठीचा एवढा अभिमान आम्हा,
जय महाराष्ट्र आमुच्या ओठी लढत राहीन
महाराष्ट्रासाठी असेल जोपर्यंत शेवटच्या श्वासातील श्वास
कर्तृत्वाच्या शिखरावर असावा महाराष्ट्र
फक्त एवढाच मनी ध्यास पुन्हा एकदा महाराष्ट्र प्रमाणे ढवळून काढू
गल्लोन गल्ली पेटवून उठवू महाराष्ट्र
काबीज करण्यासाठी ती दिल्ली सर्वगुणसंपन्न
लढवय्या हा आपुला गरजा महाराष्ट्र
श्रींच्या इच्छेने पुन्हा पुन्हा एकदा घडवुया
सुसंस्कृत 'शिवराष्ट्र'

प्रेम

प्रेम कराव लग्नानंतर, शिकवन ही संतांची
लग्नाअधिच प्रेम करते, मॉडर्न पिढी आत्ताची.

प्रेम म्हणजे काय? न कळे त्यांना अर्थ.

त्यामागे दडलेला असतो, पण पापी स्वार्थ

पहिली पायरी असते, डोळा मारण्याची

मग जाते चिठ्ठी प्रेम वर्णनांची

देतात एकमेकांना फुले गुलाबाची

दिवस असतात सर्व खोट्या आणाभाका घ्यायचे

प्रेम वीर विरांगणा येथेच फसतात

आयुष्यभर दुःखाचे डोंगर सोसतात.

कळते आता सर्व काही वेळ गेलेली नसते

कोणतीही विचारधारा उपयोगाची नसते.

मग तो घेतो तिच्यापासून घटस्फोट

काळजात चर्रर अन होतो कडेलोट

आठवतो तो दिवस व्हॅलेन्टाईन डे छान

त्यानच तर सारी केली आयुष्याची घान
प्रेम करा तुम्ही थोर महात्म्यांसारखे
कधीच नाही होणार आयुष्य प्रेमाला पोरके
म्हणूनच म्हणतो प्रेमाचा खरा अर्थ जाणा
हाच माझ्या कवीमनाचा मराठी बाणा.

हिन्दी विभाग

जीवन की राह में चुनौतियाँ हैं कई,
कभी सुकून है, कभी डर की सदी।
'कभी हंसी, कभी आँसू हैं सा साथ,
कभी लगता है सब कुछ है खाली,
कभी हो जाती है बात।
सपने हैं आँखों में और दिल में उम्मीद,
कभी हारते हैं, तो कभी होती है जीत।
जो गिरते हैं, वो फिर से उठते हैं,
हर दर्द के बाद खुशिया भी मिळती है।
जिंदगी का ये सफर चलता रहेगा,
हर पल एक नया एन्शा होगा
मन में विश्वास, हौसला बनाए रखना,
यही है सच्ची राह, यही है जीवन का सच।

Kavita Basappa Mangeri.

सपनों की दुनिया !

सपनों की दुनिया में खो जाता हूँ,
हर खुशी, हर रंग को पा जाता हूँ।
जहाँ गमों का कोई नाम नहीं,
वो जहाँ बस प्यार से भरा जाता हूँ।

उम्मीदों के सूरज में रोशनी मिलती है।
दुआओं की छांव में राहत मिलती है।
हेर दुख को एक मुस्कान से ढकता हूँ।
सपनों की दुनिया में हर दिन जीता हूँ।

कभी अगर टूट जाऊं तो फिर से उठता हूँ,
क्यों की सपनों की दुनिया में मैं हमेशा खुश रहता हूँ।

Kavita Basappa Mangeri.

कृष्णा सोबती

परिचय:

कृष्णा सोबती जी हिंदी साहित्य की एक प्रमुख लेखिका हैं, जिनका योगदान न केवल साहित्यिक दृष्टिकोण से महत्वपूर्ण है, बल्कि उनके द्वारा उठाए गए समाजिक, सांस्कृतिक, और मानसिक मुद्दे भी पाठकों के लिए अत्यधिक विचारणीय रहे हैं। कृष्णा सोबती जी का लेखन एक नई दिशा की ओर इशारा करता है, जहाँ महिला स्वतंत्रता, मानसिक आघात, और पारिवारिक संबंधों के जटिल पहलुओं को खंगाला गया है। उन्होंने अपने लेखन में समाज के निचले तबके और महिलाओं की आवाज़ को बुलंद किया, जिससे उनका साहित्य समाज में गहरी छाप छोड़ गया।

प्रारंभिक जीवन और साहित्यिक यात्रा:

कृष्णा सोबती जी का जन्म 18 फरवरी 1925 को गुजरात के सोहेलवा गाँव में हुआ था। उनका बचपन विभाजन के दौर में हुआ, और इस समय के अनुभवों ने उनके लेखन को गहरे प्रभावित किया। विभाजन की त्रासदी और उसके बाद की परिस्थितियों ने उन्हें अपने लेखन के माध्यम से समाज की असमानताओं और मानसिक कष्टों को उजागर करने के लिए प्रेरित किया। सोबती जी की शिक्षा-दीक्षा दिल्ली और मुंबई में हुई।

कृष्णा सोबती जी ने हिंदी साहित्य में अपनी पहचान 1950 के दशक में बनाई। उनका लेखन न केवल साहित्यिक दृष्टि से बल्कि मानवता और संवेदनाओं के प्रति गहरी समझ को व्यक्त करता है। उनकी रचनाएँ भारतीय समाज के विविध पहलुओं को लेकर

Continued on Page No. 32

इनकी कहानियों में सामाजिक असमानताएँ, मानसिक संघर्ष, और महिला मुद्दों को प्रमुखता से प्रस्तुत किया गया है।

साहित्य:

कृष्णा सोबती जी की रचनाएँ भारतीय समाज की जटिलताओं, महिलाओं की स्थिति, और मानसिक कष्टों को सामने लाती हैं। उनके लेखन में न केवल गहरी संवेदनाएँ हैं, बल्कि वह अपनी रचनाओं के माध्यम से समाज के उस पक्ष को उजागर करती हैं, जो आमतौर पर अनदेखा रह जाता है।

1. **"मित्रो मरजानी"** – कृष्णा सोबती का सबसे प्रसिद्ध उपन्यास "मित्रो मरजानी" हिंदी साहित्य की एक मील का पत्थर माना जाता है। इस उपन्यास में उन्होंने एक महिला के स्वतंत्रता, यौन इच्छाओं, और आत्मनिर्भरता के विषय को बड़े साहसिक ढंग से प्रस्तुत किया। "मित्रो मरजानी" में कृष्णा सोबती ने एक महिला की मानसिकता और समाज के दबावों को बेहद नाटकीय और संवेदनशील तरीके से चित्रित किया। इस उपन्यास में सोबती ने यह दिखाया कि एक महिला का जीवन सिर्फ पति-पत्नी के रिश्ते तक सीमित नहीं होता, बल्कि वह भी अपनी इच्छाओं और आकांक्षाओं के साथ जी सकती है। यह उपन्यास एक तरह से महिला स्वतंत्रता और व्यक्तिगत अधिकारों का उद्घाटन है।
2. **"दिल्ली की दीवारें"** – कृष्णा सोबती का दूसरा महत्वपूर्ण उपन्यास है "दिल्ली की दीवारें" जिसमें उन्होंने दिल्ली शहर की दीवारों के माध्यम से समाज की संरचनाओं और वर्गों के बीच के विभाजन को बारीकी से चित्रित किया है। इस उपन्यास में विभाजन के बाद के भारत के सामाजिक और राजनीतिक परिवर्तनों को भी बखूबी उकेरा गया है।
3. **"सुग्गी"** – कृष्णा सोबती की लेखनी में मनुष्य की अंतर्निहित जटिलताओं और उनकी मानसिकता पर गहरी नजर है। "सुग्गी" एक ऐसा कहानी संग्रह है जिसमें वे मनुष्य के भीतर के संघर्ष, उसकी इच्छाओं, और सामाजिक बंधनों के बीच के द्वंद्व को बेहद सजीव तरीके से प्रस्तुत करती हैं।

कृष्णा सोबती का साहित्यिक योगदान:

कृष्णा सोबती जी ने हिंदी साहित्य में जो स्थान बनाया है, वह उनके असाधारण लेखन और समाज के प्रति संवेदनशीलता के कारण है। उनके लेखन में न केवल भारतीय समाज की वास्तविकताएँ हैं, बल्कि उन्होंने नारी के मानसिक आघात, उसकी यौनिकता, और उसके

अधिकारों को केंद्र में रखा है। कृष्णा सोबती की रचनाएँ पाठकों को न केवल सोचने के लिए मजबूर करती हैं, बल्कि उन्हें समाज की परतों के भीतर झांकने की प्रेरणा भी देती हैं।

उनकी रचनाओं में वे महिलाओं के शारीरिक और मानसिक अनुभवों को जितने सटीक तरीके से चित्रित करती हैं, वह समाज में महिलाओं के संघर्ष को नई दृष्टि से पेश करता है। उनका लेखन समकालीन हिंदी साहित्य का एक अहम हिस्सा है, जो पाठकों को न केवल साहित्यिक आनंद देता है, बल्कि समाज के बारे में सोचने के लिए भी प्रेरित करता है।

कृष्णा सोबती का लेखन न केवल हिंदी साहित्य की शृंगारीता में बल्कि समाज के असल मुद्दों को सामने लाने में भी महत्वपूर्ण भूमिका निभाता है। उनकी रचनाएँ महिलाओं के संघर्ष, समाज की विकृतियों और मानसिक कष्टों को उजागर करती हैं। उनके साहित्य में निरंतर एक नयापन और साहस है, जो न केवल हिंदी साहित्य में बल्कि भारतीय समाज में भी जागरूकता पैदा करने का काम करता है। उनका योगदान अविस्मरणीय रहेगा, और उनके लेखन से प्रेरित आने वाली पीढ़ियाँ हमेशा नारीवादी दृष्टिकोण और सामाजिक परिवर्तन के मुद्दों पर विचार करती रहेंगी।

THE ANNUAL REPORT

The Academic year began in June 2025, with mixed feelings of Faculty and Students. Each stakeholder had a thousand questions clouding their minds with all the Why??? And the How ???

In spite of all these challenges there was nothing to stop our Institution Curriculum Planning team who were ready with their Academic Calendar to embark on yet another journey with new set of students.

The Orientation of the 2 year program took place on 15th June 2025 by the Principal of the College Dr. Warghat M.D. She succeeded in arresting all the concerns of the students who brought along with their concerns, anxiety and stress too. The peep into the 2 year program with comprehensive input of essentials put every student at ease.

In the week long Community work program it was mandatory for students to be engaged in societal work.

Orientations to each Core papers began on the 12th of July 2024. Students once again heard from each faculty how learning objectives could be achieved. They had a brief of their Assignments, Activities and the method of Assessment

From the 21th of July 2025 Co-curricular Activities were scheduled, Students through their creativity and Organizational skills teamed up into groups and executed the planned activity.

No Tobacco Day: A beautiful message on the ill-effects of the habit of choosing tobacco and the choice we need to make to be away from such vices was put across wonderfully.

Dr. Babasaheb Ambedkar Jayanthi: An Essay writing competition was held on the occasion along with Classroom activities. Students participated with a lot of enthusiasm.

Independence Day: On 15th August 2025 we celebrated the 77th Independence Day. The highlight of the program was the unforgettable ostentatious march past with flashcards in our hands and patriotic slogans in our voice. The cultural programme was depicted with melodious singing and graceful dance representing different states.

Teachers Day: On the 5th of September performances for this prestigious teachers' day celebration was done with beautifully articulated speeches, reading sacred scriptures and engaging games which made the occasion lively and revered.

Gandhi Jayanti: Celebration depicted an eager and fierce enactment of the passionate freedom struggle led by our father of the nation Gandhiji who was wise, empathetic and his remembrance itself created an idealist, simplistic attitude amongst students.

October Food Mela: On the 7th of October stalls were full of delicacies and joyful games. The rich aromas and savory food tempted the thronging crowd. The sound and sight of the lively games enchanted the students.

Savitribai Phule Jayanti: On 3 Jan, our school celebrated Savitribai Phule Jayanti to honor the pioneering work of Savitribai Phule in education and women's rights. The event featured a tribute ceremony, speeches, and cultural performances highlighting her contributions. Students and teachers discussed her legacy, inspiring all to continue advocating for equality and education.

Geography day: On 14 Jan our school celebrated Geography Day with engaging activities, including interactive map quizzes, workshops, and an art competition. Students learned about global landmarks, climate change, and geography through fun trivia and presentations. The event successfully sparked curiosity and deepened students' appreciation for the world's diverse landscapes.

Bhasha Diwas: Bhasha Diwas, also known as International Mother Language Day, was observed to encourage linguistic and cultural diversity as well as multilingualism. The occasion of Bhasha Diwas offered a chance to honour and value the rich cultural heritage that languages bring to our lives. Various activities were conducted such as reading of the holy books, games. Songs were sung in the honour of the languages. The celebration began with soulful prayer followed by the performances.

Christmas: The lecture hall was lit with lights & décor. The entire place looked joyous with the sacredness of the crib, the carol singing radiated a convivial atmosphere, the skit made the celebration merrier and the games were captivating.

Picnic: The water rides, the rain dance, the swim in the pool was truly enthralling. A memorable day where everybody enjoyed to the fullest both faculty and students .

Vasundhara Divas: The celebration stressed on the need to conserve mother earth through tree plantation and awareness by being an active student group determined to bring about a colossal change with their minute united efforts. The day was celebrated on an educative note sensitizing each one of us to protect our planet. The entire year gave students opportunities not only to showcase their talent but also to nurture their skills. The candle decoration competition, the Diya painting competition, the card making exercise, the Rangoli making competition and Essay & Narayana Guru competition just tickled each ones latent/dormant skills. Some of us were overwhelmed to realize our own creations.

Paper-Bag Making On 4th July 2025 the Vice President of our Alumni Organization demonstrated to the students the art of preparing paper bags and encouraged them how this exercise will save our environment. This exercise of paper bag making for initiated by Asst. Prof. Snehal Jadhav . Students prepared paper bags and gave it to local fruit sellers and vendors and sensitized them on the need to use paper and cloth bags for daily use. Some Cloth bags with the College Logo were also distributed to create good will.

Peer Tutoring: Using digital tools effectively in the classroom , a session taken by our classmate Mr. Parth Moumya took us with AWE! Most of us did not know what was happening and how we could make it happen. Our peer just put across to us the statement ' WHERE THERE IS AWILLTHERE IS A WAY' He said that to master anything, we are supposed to practice, practice and practice.

STUDENT ENRICHMENT

Paper Bag Making:

On 4th July 2025 the Vice President of our Alumni Organization demonstrated to the students the art of preparing paper bags and encouraged them how this exercise will save our environment. This exercise of paper bag making for initiated by Asst. Prof. Snehal Jadhav . Students prepared paper bags and gave it to local fruit sellers and vendors and sensitized them on the need to use paper and cloth bags for daily use. Some Cloth bags with the College Logo were also distributed to create good will.

School visit:

The B.Ed. students visited Vita High School to conduct teaching sessions with students from classes 8, 9, and 10. The purpose of this visit was to provide the B.Ed. students with practical experience in teaching, classroom management, and curriculum delivery. The students were able to implement the teaching techniques and methodologies they have learned in their coursework.

School Internship:

School Internship Conducted on date 26 Oct 2025 to 30 Oct 2025. The main objective of the internship was to gain practical knowledge and hands-on

experience in Teaching, Stage daring, programme management. During this period, I had the opportunity to apply theoretical concepts from my academic studies in a real-world work environment.

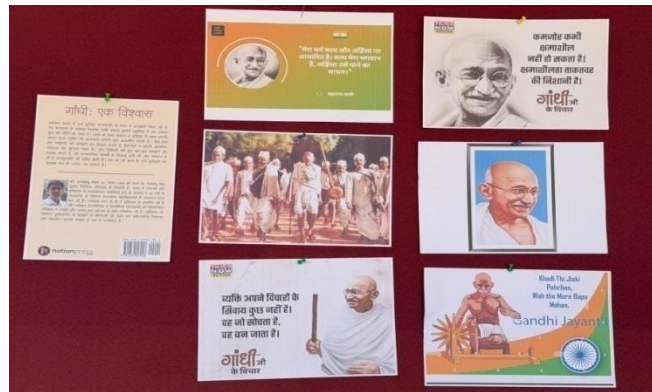
Yoga Day

Paper Bag Making

Mahatma Gandhi Jayanti

Savitribai Phule Jayanti

Republic Day

Chatrapati Shivaji Maharaj Jayanti

School Internship

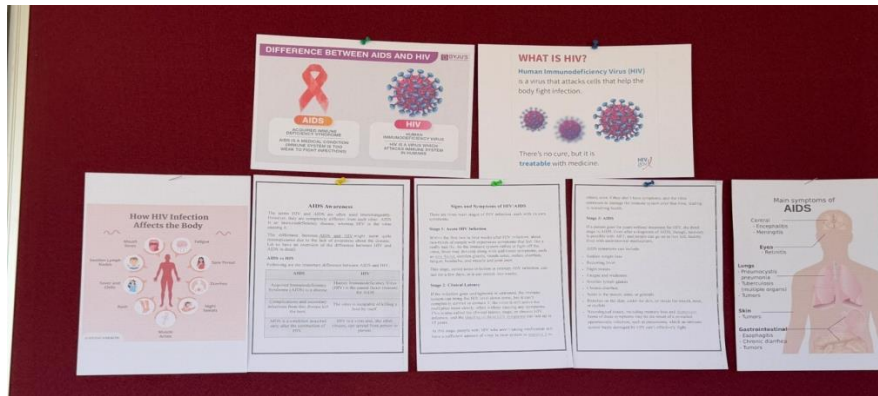
Women's Day

Science Day

AIDS Day

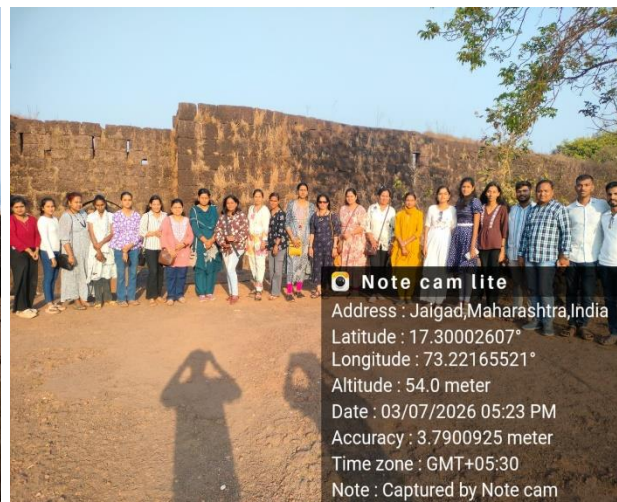
Vasundhara Divas

Annual Programme

Picnic

Health Checkup

Maths Day

Geography Day

NAAC Peer Team

F.Y.B.Ed Batch 2025-26

S.Y.B.Ed Batch 2025-26

S.Y.B.Ed 2025-26

SURAJ SANJAY PADALKAR

**MOHOLKAR ADITEE
DHANYAKUMAR**

DESAI APURVA BHAGVAT

JADHAV ANITA SHASHIKANT

**MANE SANGRAMSINH
DASHRATH**

AVISHKAR SUHAS DOIPHODE

PAWAR PRAJAKTA SHAHAJI

MULLA FIZA NAJEER

**KAMBLE MANASI
JAGANNATH**

MORE JYOTI SAMPAT

**NAKHARE PRACHI
GHANSHYAM**

PUKALE REVAN DILIP

**POOJA HARISHCHANDRA
MULE**

**KOLEKAR PRIYANKA
MADHUKAR**

YADAV PRANALI MAHADEV

**DESHMUKH MANTHAN
MOHAN**

OMKAR NANDKUMAR GULIK

**ADITYA KRUSHNAT
DESHMUKH**

SULTANA AAZAD SHAIKH

KURHADE HANMANT RAMA

DESAI TANJHIM JAHANGIR

VIJAY RAJARAM JAGDALE

DESHMUKH VIDYA SUNIL

**BHINGARDEVE NEELIMA
SHANTWAN**

KADAM DIPTI SHARAD

SUJATA JINNAPPA SADALAGI

JADHAV ARATI NILESH

KATARE ARATI GORAKH

TAMBOLU SHAIN RAMJAN

RATHOD ABHISHEK SHIVAJI

INGAWALE POOJA RAJARAM

ASHWINI VASUDEV KOLI

MASKE SHIVANI SUKHADEV

YADAV SNEHAL PRADEEPROAO

**SHITAL BHASKAR
NALAWADE**

PANDIT ABHINAV JITENDRA

PAWAR PRIYANKA SURESH

KORDE POONAM PRAKASH

PATIL SNEHAL BHANUDAS

MANDALE ARATI VIJAY

**SHEDAGE PRASHANT
CHANDRAKANT**

YADAV ASHWINI BABASO

MANE KALYANI RAVSAHEB

SHITAL SUBHASH BHOSALE

PAWAR SAYALI PRATAP

PAWAR DIVYARANI SANJAY

YEOLE JYOTI EKNATH

MANGERI KAVITA BASAPPA

GUNJAN ANIL SONAWANE

PATHAN MISBA FIROZ

BHOPATE GOURI DILIP

JAYSHRI AUDUMBAR PATIL

Vaibhav Shikshan Sanstha's Establishment At Chamber Complex

1. Vaibhav Shikshan Sanstha's Prathmik Vidyamandir, Vita
2. New English School, Vita.
3. New English Science, Art College, Vita.
4. Vaibhav Shikshan Sanstha's Law College, Vita.
5. Vaibhav Nagari Sahkari Pathsanstha Marya., Vita.

Add On Undergraduate Courses and Post Graduate Courses

1. LLB (3 Year)
2. LLB (5 Year)
3. M.A. Education
4. DSM